

נחתם ביום: 18.1.2025

בעניין:

ארגון אלמגור

ובעניין:

1. בן ציון סחיווסחורדר
2. מאיר סחיווסחורדר ת.ז. 040206526
3. שבואל סחיווסחורדר ת.ז. 039339288
4. לאה סחיווסחורדר
5. חיה סחיווסחורדר

("העותרים"/"המבקשים")

כולם מיוצגים על ידי עוה"ד מאיר סחיווסחורדר ואו עו"ד מאיר הלר
פקס: 03-6968296, 03-6968297

-נגד-

מדינת ישראל

באמצעות מחלקת החנינות במשרד המשפטים
ע"י פרקליטות המדינה

("המשיבה")

עתירה ובקשה דחופה למתן צו על תנאי עד להכרעה בעתירה דחופה המוגשת ברצוף לבקשה

בית המשפט הנכבד, בשבתו כבית הדין הגבוה לצדק, מתבקש לקבוע במסגרת עתירה זאת כי על ממשלת ישראל להגיב ולנמק מדוע ההחלטות המובאות להלן הן אכן סבירות גם בנסיבות הקשות מאד בהן אנו, אזרחי ישראל והחטופים מצויים. לטענת העותרים ממשלת ישראל פועלת בחוסר סבירות קיצונית עת קבעה כי ישוחררו אסירים ששוחררו במסגרת עסקת שליט וחזרו לעסוק ברצח יהודים חפים מפשע – נכלאו בשנית תוך סיכון חיילים וסוכני שב"כ וברור כי הם בבחינת "שור מועד" ואין לשחררם בשום אופן ובשום עסקה.

עתירה זו נכתבת בדמע אל מול סבלם של החטופים ובני משפחותיהם אך יחד עם זאת, סבלם של הנרצחים והחטופים העתידיים להיות חלילה בעקבות עסקה זו זועק ועליו להישמע כפי שהיה צריך להישמע בטרם יצאה אל הפועל עסקת שליט.

עוד קבעה ממשלת ישראל בחוסר סבירות קיצוני כי ישוחרר רב המרצחים ואדריכל התכנית השטנית לחיסול מדינת היהודים הרוצח אחמד ברגותי, תוך שהוא פועל בדרך של רצח ברחובות הערים, מי שמינף במו ידיו את שיטת פיגועי המתאבדים והביא לרחובות נהרות של דם. מי שמימן את הטרור, מי שהמציא עבור יאסר ערפאת את הרעיון השטני לממן את המרצחים בדרך של תשלום משכורת קבועה ובכך הביא לנהרות של דם שאינם נגמרים. את אחמד ברגותי יש להשוות לאדולף אייכמן – אדם שראוי היה כי יוצא להורג. שחרורו על מנת שיוכל לארגן ולתכנן "שבעה באוקטובר" מוגבר ברחובות ערי ישראל שווה ערך להתאבדות מדעת.

לו היה מי שהיה מקשיב לעתירה שהוגשה בזמנו על ידי הח"מ נגד "עסקת שליט" ייתכן מאד ולפחות יחיא סינוואר ועוד כמה אדריכלי טרור לא היו משתחררים וייתכן ובכך היה כדי להציל אלפי קורבנות טרור, אלפי פצועים, מערכה שנכפתה על ישראל ואין צורך לתאר עוד.

אשר על כן יתבקש בית המשפט הנכבד שלא לדחות עתירה זאת על הסף – ולקבוע כי יש מקום לדון בטענות העותרים ולמנוע שחרור חוזר של מרצחי עסקת שליט ושל אדריכל האינתיפאדה השנייה השטן אחמד ברגותי. מדובר בהחלטות חסרות סבירות באופן קיצוני.

בהתאם ובכלל להורות לממשלת ישראל כי בטרם יקיום הדיון בשאלת העסקה בהתאם ובכפוף למסקנות וועדת שמגר אין סמכות לממשלת ישראל לקבל את ההחלטה ולבצע את העסקה.

הגיע העת לכל הפחות ולאור ההפקרה של בטחון אזרחי ישראל מאז "עסקת שליט" כי הממשלה תדון ותחליט על קביעת **קריטריונים ברורים** לשחרור אסירים ביטחוניים אותם היא מתעתדת לשחרר במסגרת עסקאות הכניעה של מדינת ישראל. לא ייתכן שבארצות הברית של אמריקה אין לאפשר עסקאות של שחרור מרצחים באפגניסטן או עירק אלפי קילומטרים מאדמת ארצות הברית כאשר המספרים אינם שווים. חייל תמורת רוצח. כך רק לאחרונה הנשיא בייזן חרג מהכלל ושחרר 3 רוצחים תמורת 2 אזרחים אמריקאיים.

הסיבה ששם זה מצליח כי נקבעו כללים ברורים "בין האירועים" ולא מחכים כל פעם לדקה ה-90 כשאקדח מופנה לרקת אזרחי מדינת ישראל.

כן מתבקש בית הדין הגבוה לצדק להורות על עיכוב שחרור המחבלים האמורים בבקשה זאת כאמור עד לקיום הדיון לאור מסקנות וועדת שמגר, קביעת הקריטריונים הברורים, **וכן כי השחרור ייעשה אך ורק לפי אותם הקריטריונים.**

גם אילו תדחה עתירה זו כעת, יש לדון בה ובדחיפות על מנת למנוע שחרור דומה ומופקר ב"פעמימה השנייה" אותה עתידה ממשלת ישראל לבצע לאחר סיומה של עסקה זו.

אלה נימוקי העתירה:

1. לצערם הרב של העותרים אין זאת הפעם הראשונה בה מגיעה עתירה נשוא עסקאות כניעה במסגרתן משחררת מדינת ישראל מחבלים ורבי מרצחים לדיון בפני בית המשפט הנכבד.
2. אין ספק כי הדיון בעתירה זאת במסגרתה מדינת ישראל רוצה להשיב את 30 החטופים הוא דיון במספר לא מתקבל על הדעת של חטופים שככל הנראה ישוחררו במסגרת העסקה.
- אולם – יחד עם זאת כאשר מדינת ישראל תשיב את החטופים האלה – יישארו ברצועת עזה למעלה מ-50 אזרחי ישראל, חיילי צה"ל וכוחות הביטחון בחוסר שוויון מוחלט כלפי ברי המזל המשוחררים.**
3. הקדמה זאת היתה כדי להמחיש את גודל האסון שאירע כתוצאה ישירה מכך שבית המשפט הנכבד הפך בעיני ממשלת ישראל לגורם "ממליץ" בלבד. תוך שממשלת ישראל שהתחייבה בצוק העיתים וברצונה לשחרר באופן סיטונאי למעלה מאלף מחבלים ורבי מרצחים (ביניהם גם רוצחי הח"מ העותר 2).
4. מופנה לשום ליבו לעיקרי ההחלטה שהתקבלה בבג"ץ 7523/11 עיזבון סחיוסחורדר נ' מדינת ישראל, ולפיה :

(סעיף 11 לפסק הדין)

"יצוין כי העותרים טענו בפנינו שיש מקום לקבוע קריטריונים קבועים ומוסדרים מראש באשר לאופן באשר לאופן בו יש לנהל משא ומתן עם חוטפים ובכלל זה את שקילות "המחירים" אותם תהיה מוכנה המדינה "לשלם". בתשובת המדינה נמסר לנו כי לשם כך מונתה על ידי שר הביטחון ועדה בראשות הנשיא (בדימ') מ' שמגר, אך במסגרת המינוי נתבקשה הוועדה שלא להתייחס למקרה הקונקרטי של גלעד שליט אלא להמליץ על אמות מידה שיהיו רלוונטיות לעתיד, בתקווה שלא נדרש להן. מכל מקום, כפי שנמסר לנו, המלצות אלו טרם הוגשו.

ועוד מעיקר העיקרים מההחלטה בבג"ץ הנ"ל :

(סעיף 9 לפסק הדין)

הטענה הרצינית ביותר שהעלו העותרים הינה כי המחבלים שישוחררו יסכנו את ביטחון הציבור, מפני שהם עלולים לחזור לסורם כפי שעשו מחבלים ששוחררו בעבר, וכן משום שהשחרור עלול לעודד חטיפות נוספות. המדינה משיבה לטענה זו בכך שבטרם נתקבלה ההחלטה, קיבלה הממשלה חוות דעת מכל הגורמים המופקדים מטעמה על הביטחון : הרמטכ"ל, ראש השב"כ וראש המוסד, אשר בתנאים הקיימים צידדו בקיומה של העסקה המיועדת.

5. בזמן שעבר מאז עסקת "שליט" –

ארגוני המרצחים ובראשם החאמס, כאשר ראש הזרוע הצבאית שלו הוא יחיא סינוואר – נשבע קבל עם ועדה ביום שחרורו מהכלא כתוצאה מאותה עסקה כי הוא לא ינוח והוא וארגונו יחטפו חיילים ואזרחים במטרה לשחרר את יתר "אחיהם" המרצים תקופות מאסר בישראל – וזה מה שהם עשו בפועל.

ממשלת ישראל, "קוברת קבורת חמור" את מסקנות וועדת שמגר, איננה מפרסמת אותן לציבור, איננה מיישמת את המסקנות תוך הפיכתן לכללים מחייבים דקלרטיבית את מדינת ישראל – התנהגות מסוכנת זאת של ממשלת ישראל וכלל ראשי מערכת הביטחון הביאה על עם ישראל אסון נוראי – כאשר ביום שמחת תורה בבוקר ארגון החאמס פתח במתקפה אכזרית על אלפי אזרחי ישראל – כאשר מטרתו המובהקת היתה לחטוף כמה שיותר אזרחים וחיילים אל תוך שטחי רצועת עזה.

6. אין ולא יכול להיות ספק כי ראשי מערכת הביטחון וממשלת ישראל כשלו כישלון נוראי שעלה בדמם של למעלה מאלף נרצחים, מאות חטופים, פינוי של מאות אלפי אנשים מביתם, מלחמה נוראית לשני הצדדים בה נהרגים חיילי צה"ל כמעט מדי יום, אלפי בני אדם "בלתי מעורבים" בצד השני קיפחו את חייהם, "שד האנטישמיות" ברח מהבקבוק והוא משתולל היום ברחבי העולם תוך שהוא מסכן את יהודי התפוצות באשר הם.

7. לנוכח המסקנה הברורה מאליה ולפיה אותם הגורמים שכשלו כשל עמוק כל כך בהגנה על אזרחי ישראל ויחידות התפוצות, חייב היום בית המשפט הנכבד להתערב ולעשות שימוש בסמכותו ולנסות ולהיות המגן האחרון בפני מרחץ הדמים שבו ימשיכו אזרחי ישראל והדורות הבאים לחיות לצידם של עוד מאות מחבלים, רוצחים, שיתווספו על אלף המחבלים ששוחררו ב"עסקת שליט".

8. **אין ולא יכול להיות ספק – כאשר תתכנס וועדת החקירה לדון בכישלון הנוראי של בוקר שמחת תורה 2023 – הדגל השחור שיתנוסס ויצביע על הכישלון הוא תולדה ישירה של עסקת שליט.**

9. עסקת שליט כאמור בפסק הדין היתה כורח שנכפה על מדינת ישראל, ראשי מערכת הביטחון וראש הממשלה והממשלה שיחקו והימרו בביטחון המדינה. מעשיהם הובילו למרחץ דמים של אזרחי מדינת ישראל וכוחות הביטחון – אולם מהלך השנים שלאחר ביצוע העסקה מצביע על אובדן כושר הדעת.

10. אמנם נקבע בעבר בפסקי דין שעסקו בשאלות דומות (כגון בג"ץ 7523/11) כי הסמכות להחליט על ביצוע עסקאות דמים אלו הנה של ממשלת ישראל – ואולם ההתעלמות מהמהדהדת מהמסקנות שעלו בבג"ץ 7523/11 משך 12 שנה מאז סיומה של עסקת שליט – מעמידה בסימן שאלה גדול מאד את שיקול הדעת בו השתמשה הממשלה בו החליטה על אישור העסקה נשוא עתירה דחופה זאת.

11. "שקלנו אם לא ניתן היה להיעתר לבקשה לדחות", כתבה בפסק הדין נשיאת בית המשפט העליון [דורית ביניש](#), בהסכמת חבריה אליעזר ריבלין וחנן מלצר, "ולו בזמן מה, את השחרור, כמבוקש על-ידי העותרים. אולם נמסר לנו על-ידי המדינה כי לוח הזמנים הינו חלק מההסכם. עתה, יותר מבעבר, ברור כי בשעות אלה תלוי גורלו של גלעד שליט, וכל שינוי בהסכם עלול לסכל את הוצאת ההסכם לפועל ואף עלול לסכן את חייו של גלעד. בנסיבות אלה לא מצאנו כי יש בידינו להתערב בהחלטת הממשלה."

12. על כן ודווקא נוכח ההחלטה בבג"ץ 7523/11 – עניין העתירה היום מתחזק שבעתיים – יש מקום לדיון אמיתי ונוקב בסמכות הממשלה לשחרר אסירים מורשעים, המסכנים את שלום הציבור.

13. אמנם ידוע כי בית המשפט הנכבד קבע בעבר כי סוגיית שחרור אסירים ביטחוניים הינה החלטה המצויה בגדר הסמכות ה"שירותית" של ממשלת ישראל.
14. יחד עם זאת העותרים יעמדו על כך כי לא נקבע שם כי סמכות "שירותית" הינה כה חזקה וכה מקיפה עד שיכולה הממשלה להתעלם משך השנים מ"פצצה מתקתקת" שהונחה לפתחה ולהחליט יום אחד על סיכון חיי האזרחים באופן הצופה פני קדימה תקופה כל-כך ארוכה.
15. אולם, כאמור מסעיף 11 לפסק הדין 7523/11 הרי שבעסקת שליט הוחלט שלא לקחת בחשבון את המסקנות המקצועיות של וועדה שמינתה הממשלה – ברור כי המסקנות היו כאלה שלא תמכו בסיכון סיטונאי של אזרחי ישראל – ואולם עיקרון ה"לא משנים תוך כדי משחק" נשמר והעסקה הרעה יצאה אל הפועל.
16. אין ספק כי במבחן התוצאה זעקות העותרים בבג"ץ 7523/11 היו נכונות.
17. עסקת שליט נתנה גב לטרור הרצחני. הגבירה אותו. עד שלבסוף הובילה את ארגון החאמס לבצע את אירוע הטבח והחטיפה הגדול בתולדות מדינת ישראל מאז יום הקמתה.
18. התברר כי "הטענה הרצינית ביותר" (כהגדרתה על ידי הרכב השופטים המכובד בבג"ץ 7523/11) שיקול הדעת של גורמי הביטחון המוזכר בסעיף 9 לפסק הדין ולפיה **"המחבלים שישחררו יסכנו את ביטחון הציבור, מפני שהם עלולים לחזור לסורם כפי שעשו מחבלים ששחררו בעבר, וכן משום שהשחרור עלול לעודד חטיפות נוספות"** – היתה מדויקת. עמדתם של כלל ראשי מערכת הביטחון כעולה מסעיף 9 התנפצה על ראשם של אלפי אזרחים וחיילים. ראשי מערכת הביטחון כשלו באופן עמוק כל כך – שמחייב הצבת סימן שאלה ובחינה מדוקדקת של בית המשפט הנכבד על מנת להבין האם ממשלת ישראל קיימה את הדיון לאור מסקנותיה של וועדת שמגר? האם העסקה איננה מהווה תמריץ נוסף וקריטי לרצח של עוד אלפי ישראלים?
19. העובדה שממשלת ישראל בראשות בנימין נתניהו שהיה ראש הממשלה בעסקת "שליט" לא מצאה לנכון להפוך את מסקנות וועדת שמגר לכללים מחייבים בדמות חקיקה ותקנות – היא הסיבה שבגינה על בית המשפט הנכבד להתערב כאן ועכשיו – ככל ובעסקת "שליט" לא דנו במסקנות וועדת שמגר לאור העובדה שהם התגבשו לאחר אירוע החטיפה – מחייב את ממשלת ישראל ואת מערכת הביטחון לדון היום כאשר גורלם של החטופים מונח על הכף אל מול גורלם של אזרחי ישראל והדורות הבאים בעסקה לשחרור מחבלים לאור מסקנות וועדת שמגר.
20. בנוסף, מתבקש בית המשפט הנכבד, להורות לממשלת ישראל, לחשוף את דו"ח ועדת שמגר במלואו בפני הציבור הישראלי. הציבור האזרחי הישראלי נדרש על ידי מי שכשל בשמירה על ביטחונו להעמיד את עצמו בסכנה מחודשת, מוחשית ומיידית של חיים לצד מאות מרצחים נוספים שארגנו בין היתר את "אינתיפאדת הסכינים" לצד ארגון טרור שמנצח פעם אחר פעם את מדינת ישראל – ולפעול בכל הקשור עם שחרור רוצחים מורשעים אך ורק בהתאם אליו.

"זכות העמידה" של העותרים:

רקע כללי:

21. ביום 9/8/01 בשעה 14:00 הכניסה הרוצחת אחלם תמימי פצצה חיה על מנת להרוג את כל הסועדים במסעדת "סבארו" בצומת הרחובות יפו – קינג ג'ורג' בירושלים.
22. אחלם תמימי עשתה זאת לאחר תכנון מוקדם מוקפד, שכלל תצפיות, וביקורים במסעדת "סבארו".
23. אותה אחלם תמימי – לא מש החיוך מפניה ועד היום, רק פעם אחת – כשנשאלה עם היא מתחרטת על המעשה – ענתה לכתב תקשורת ישראלי – כי היא עצובה שלא הצליחה להרוג יותר יהודים מאשר החמישה עשר שרצחה. בתוכם היא הצליחה לרצוח את מי שהפכו לעיזבון, העותרים הינם ילדיהם של מרדכי וצירה, ואחיהם של רעיה, אברהם יצחק וחמדה הי"ד.
24. לצער העותרים אחלם תמימי עושה היום חייל במסעות הסתה הנפרשים לאורכם ולרוחבם של אוניברסיטאות (אף במדינות מערביות) וקונה נפשות להרג ולרצח אזרחי מדינת ישראל.
25. יחד עם זאת, בבתי הכלא הישראליים יושבים עדיין שניים מהמעורבים ישירות ברצח.
26. פחד העותרים הוא כי ה"מדרון החלקלק" וחסר האחריות והסמכות שיצרה ממשלת ישראל (עת שחררה את אחלם תמימי, ואת בן-זוגה לחיים ואת בן זוגה למעשה הזוועה). ממשיך ומתגבר נוכח השחרור חסר הסמכות והפשר של רוצחים מתועבים ומורשעים אחרים, אשר יביא סופו של יום לידי שחרור יתר המעורבים ברצח משפחת סחיוסחורדר.
27. העותרים חוששים לחייהם. העותרים מתגוררים בירושלים, העיר שאליה על פי הרשימה המסתמנת אמורים להיות משוחררים מאות פצצות מתקתקות ואכזריות.
28. למעלה מכך – את מפקדי הזרוע הצבאית של ארגון ההרג החאמס בעזה עם ישראל מכיר היטב. כולם שוחררו בעסקת שליט.
29. גם מפקדי הזרוע הצבאית בגדה המערבית מרמאזן פוקהא , ומר עבד אל רחמן רנימאת , הינם שניים ששוחררו בעסקת "שליט" – האחד הורשע ברצח של 46 ישראלים בין היתר בפיגוע באוטובוס ליד מחנה 80 בשנת 2002, השני הורשע בהרג רק של שלושה נשים בבית הקפה "אפרופו" בתל-אביב.
30. רוצה לומר – אין דין שחרור רוצחים לדין שחרור אדריכל טרור ומתכנן והוגה חיסול מדינת היהודים אחמד ברגותי כדין שחרור "רוצח סתם".
31. אין דין שחרור מי שכבר שוחרר במסגרת עסקת כניעה לטרור וחזר לעסוק ברצח כדין מי שלא שוחרר וייתכן ולא יחזור לעסוק בטרור. מדובר ב"שוורים מועדים".
32. אין צורך לחזור ולהסביר ולהבהיר עד כמה שחרור המרצחים בעסקת שליט הוביל לנהרות של דם והרס – זה היה כאמור שחרור אל מחוץ לתחומי מדינת ישראל.
33. ההחלטה לשחרר מרצחים לתוך ירושלים וישראל היא החלטה בחוסר סבירות קיצונית. אין לממשלת ישראל סמכות לשחרר מרצחים לתוך שטחי ישראל וירושלים – זאת תהיה הפקרות של חיי תושבי ירושלים, ואגב – כלל אזרחי ישראל באשר תושב ירושלים יכול להתנייד בתוככי מדינת ישראל ללא כל הגבלה!!!
34. לסיכום – אלו הטענות אחת לאחת:

האחת – הטלת תנאי לעסקה והוא הוראה לממשלה לקיים דיון חוזר בשאלת השחרור **נוכח מסקנות וועדת שמגר**. גם לאחר "סיום הפעימה הראשונה" ולקראת המשך השנים.

השנייה – הוראה כי לא ישוחרר אדריכל הטרור והוגה התכנית השטנית להשמדת העם היהודי בארץ ישראל אחמד ברגותי. הוא מסוכן בהרבה מיחיא סינוואר, מתוחכם ממנו עשרות מונים וידיו מגואלות בדמם של אלפי יהודים. הוא רק מחכה לצאת ולחזור לאיים על שלום ישראל. שחרורו הוא בלתי סביר באופן קיצוני.

השלישית – הוראה כי לא ישוחררו מחבלים ששוחררו בעסקת שליט וחזרו לעסוק בטרור – הם "שוורים מועדים" והדעת איננה סובלת כי אלו ישוחררו בשלישית.

הרביעית – נוכח הכישלון החמור בתולדות מדינת ישראל בו כשלו משך 12 שנה אותם ראשי מערכת הביטחון ואותם האנשים המרכיבים את ממשלת ישראל בראשות העומד בראשותה מר בנימין נתניהו עת נהגו בחוסר אחריות קיצוני כאשר לא הפכו את מסקנות וועדת שמגר לקונטקסט מחייב באמצעות פרסום המסקנות לציבור וחקיקה בהתאם. עת נהגו בחוסר שקיפות נוראי כלפי הציבור שעה שאת מסקנות ועדת שמגר לא מפרסמים, וככל הנראה בהכרח לא פועלים על פיהם, ובכך מסכנים את שלום הציבור ומייתרים ועדה אשר דנה בכובד ראש ומשך זמן רב, תוך היעזרות באנשי מקצוע בשחרור אסירים מורשעים.

אשר על כן מתבקש בזאת בית המשפט הנכבד לדון בעתירה, ליתן צו על תנאי המורה לממשלת ישראל לשוב ולדון בתנאי העסקה לאור מסקנות וועדת שמגר.

1. לתן צו שיאסור את שחרור אחמד ברגותי.
2. ליתן צו שיאסור שחרור רוצחים ששוחררו בעבר וחזרו לעסוק בטרור.
3. ליתן צו שיורה על הממשלה לקיים דיון ולקבוע קריטריונים צופי פני עתיד בהתבסס על מסקנות וועדת שמגר (גם אם לאחר ביצוע הפעימה הראשונה בפועל).
4. ליתן צו האוסר על ממשלת ישראל לבצע עסקה ללא שמשחררים את כל החטופים במקשה אחת.

מאיר סחיוסחורדר, עו"ד